

TYÖVÄENLUOKKA JA TYÖVÄENLEHDISTÖ

Valveutuneilla työläisillä ei ole toista niin tärkeää tehtävää kuin oppia *ymmärtämään* oman liikkeensä *merkitys* ja *tuntemaan se tarkasti*. Työväenliikkeen ainoana — mutta samalla myös voittamattomana — voiman lähteenä on työläisten *tietoisuus* ja heidän taistelunsa laajakantoisuus, s.o. palkkatyöläisten *joukkojen* osallistuminen siihen.

Jo vuosikausia olemassa ollut marxilainen lehdistö Pietarissa antaa ainutlaatuista, erinomaista ja verratonta aineistoa työväenliikkeen laajuudesta ja eri suuntausten vallitsevuudesta siinä, aineistoa, jonka kuka hyvänsä voi tarkastaa. Tämän aineiston voivat liberaalien ja likvidaattorien tavoin kiertää vain sellaiset henkilöt, jotka haluavat salata totuuden.

Tov. V. A. T.¹⁰⁰ on laatinut täydelliset tiedot tammikuun 1 päivästä toukokuun 13 päivään 1914 suoritetuista varojen keräyksistä Pietarissa ilmestyville „pravdalaisten” (marxilaisten) ja likvidaattorien lehdille. Julkaisemme hänen laatimansa taulukon täydellisesti, mutta kirjoituksen tekstissä esitämme joissain tapauksissa numerotiedot pyöristettyinä, ettei lukijaa tulisi rasitetuksi liikaa numeroilla.

Tässä on tov. V. A. T:n taulukko. (Ks. s. 357.)

Tarkastelkaamme ennen kaikkea niitä numeroita, jotka koskevat työläisryhmien *lukua*. Nämä numerot ovat olemassa sekä „pravdalaisten” että „likvidaattorien” lehtien koko ilmestymisajalta. *Työläisryhmien luku* oli:

	Pravdal. lehdillä	Likvid. lehdillä
1912, koko vuodessa.....	620	89
1913, koko vuodessa.....	2.181	661
1914, tammik. 1 päivästä toukokuun 13 päivään	2.873	671
<i>Yhteensä</i>	5.674	1.421

Keräykset Pietarissa ilmestyneiden marxilaisien („pravdaisten“) ja likvidaattorien lehtien hyväksi tammik. 1 päivästä toukok. 13 päivään 1914

	Pietari				Moskova				Maaseutu				Yhteensä											
	Pravdat.		Likvid.		Pravdat.		Likvid.		Pravdat.		Likvid.		Pravdat.		Likvid.									
	Keräysten luku		Kerätty summa		Keräysten luku		Kerätty summa		Keräysten luku		Kerätty summa		Keräysten luku		Kerätty summa									
	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.	rpl.	kop.								
Työväisryhmät.....	2.024	13.943	24	308	2.231	98	130	865	—	25	263	52	719	4.125	86	338	2.800	62	2.873	18.934	10	671	5.296	12
Yhteensä ei-työväisiltä	325	1.256	92	165	1.799	40	46	260	51	24	1.137	30	332	1.082	79	230	2.113	90	713	2.650	01	453	6.759	77
Siitä: Oppilas- ja nuorisoryhmät	26	369	49	19	292	13	8	119	30	3	21	—	20	162	13	23	317	09	54	650	92	45	630	22
„Kannattajien“, „ystävien“ y.m.s. ryhmät	8	164	—	14	429	25	6	42	10	5	892	—	28	252	72	35	1.129	35	42	458	82	54	2.450	60
Muut ryhmät	2	8	—	6	72	60	1	2	—	—	—	—	30	115	29	24	113	52	33	125	29	30	186	12
Yksityiset henkilöt	281	650	96	120	966	72	29	63	61	14	197	80	221	332	05	132	443	80	531	1.046	62	266	1.608	32
Mainitsematta ke- neitä	8	64	47	6	38	70	2	33	50	2	26	50	33	220	60	16	110	14	43	318	57	24	175	34
Ulkomailla	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	49	79	34	1.709	17
Yhteensä	2.349	15.200	16	473	4.031	38	176	1.125	51	49	1.400	82	1.051	5.208	65	568	4.914	52	3.586	21.554	11	1.124	12.055	89

Ryhmiin kokonaisluku on 7.095. On tietenkin sellaisia ryhmiä, jotka ovat toimittaneet keräyksiä useamman kerän, mutta sellaisten ryhmien luvusta ei ole tietoja.

Näemme, että *vain* $\frac{1}{5}$ (yksi viidesosa) työläisryhmien kokonaisluvusta on myötämielisiä likvidaattoreille. „Pravdalaisuus”, pravdalaiset päätökset, pravdalainen taktiikka on $2\frac{1}{2}$ vuoden kuluessa *liittänyt yhteen* $\frac{4}{5}$ Venäjän valvutuneista työläisistä. Tätä tosiasiaa, työvään yhtenäisyyttä, on hyödyllistä vertailla niihin „yhtenäisyys”-fraaseihin, joita saa kuulla kaikenlaisilta intelligenssiryhmiltä, „vperjodilaisilta”, „plehanovilaisilta”, „trotskilaisilta” y.m. y.m.

Vertailkaamme vuosien 1913 ja 1914 numerotietoja (vuoden 1912 numerot eivät ole vertailukelpoisia, koska „Pravda” perustettiin huhtikuussa, „Lutsh” 5 kuukautta myöhemmin). Näemme, että pravdalaisten ryhmien luku on kasvanut 692:lla, *t.s.* $31,7\%$, mutta likvidaattorilaisten ryhmien luku 10:llä, *t.s.* $1,5\%$. Näin siis työläisten valmius pravdalaisten lehtien tukemiseen on kasvanut *20 kertaa nopeammin* kuin heidän valmiutensa likvidaattorilehtien tukemiseen.

Katsokaamme, kuinka näihin kahteen suuntaukseen kuuluvien työläisten luku jakautuu koko Venäjällä:

	Työläisryhmien prosentti	
	Pravdalaisia	Likvidaattoreja
Pietarissa.....	86 %	14 %
Moskovassa	83 %	17 %
Maaseudulla	68 %	32 %

Johtopäätös on selvä: mitä kehittyneempiä työläisjoukot ovat, mitä korkeammalla tasolla on niiden tietoisuus ja poliittinen aktiivisuus, *sitä suurempi* ylivoima pravdalaisilla on työläisten keskuudessa. Pietarissa on likvidaattorit syrjäytetty miltei kokonaan (14 sadasta); maaseudulla, missä joukot ovat huonoimmin selvillä politiikasta, he vielä joten kuten pysyttelevät pinnalla (32 sadasta).

On sangen opettavaista todeta, että numerotiedot aivan toisesta lähteestä, nimittäin työläisvaltuutettujen kokoonpanosta vakuutuslaitosten vaaleissa, ovat ihmeteltävän lähellä työläisryhmiä koskevia tietoja. Pääkaupungin vakuutusviraston vaalissa oli 37 pravdalaista valtuutettua ja 7 likvidaattoria, *t.s.* 84% ja 16%. Valtuutettujen kokonaisluvusta

pravdalaiset muodostivat 70% (37 henkeä 53:sta), *yleisvenäläisen* vakuutuslaitoksen vaalissa 47 henkeä 57:stä, t.s. 82%. Likvidaattorit, puolueettomat ja narodnikit ovat pieni vähemmistö työläisiä, jotka pysyvät vielä porvariston vaikutusvallassa.

Edelleen. Tässä on mielenkiintoisia tietoja työläisryhmien suorittamien keräysten keskiuuruudesta:

	Kerätyn summan keskiuuruus työläisryhmissä	
	Pravdalaisilla	Likvidaattoreilla
Pietarissa	6 rpl. 88 kop.	7 rpl. 24 kop.
Moskovassa	6 " 65 "	10 " 54 "
Maaseudulla	5 " 74 "	8 " 28 "
Koko Venäjällä	6 " 58 "	7 " 89 "

Pravdalaisissa ryhmissä tulee esiin luonnollinen, ymmärrettävä, niin sanoaksemme normaali ilmiö: työläisjoukkojen keskipalkan kohotessa suurenee keskimääräisen työläisryhmän keskimääräinen lahjoitussumma.

Likvidaattoreilla taas, ellei oteta huomioon moskovalaisten ryhmien (niitä on kaikkiaan vain 25!) erikoisen suurta hyppäystä, havaitaan, että maaseuturyhmien keräämät summat ovat *suuremmat* kuin pietarilaisten ryhmien keräämät summat!!! Miten tämä kummallinen ilmiö on selitettävissä?

Tähän kysymykseen voi antaa varman vastauksen vain numerotietojen yksityiskohtainen käsittely, mikä vaatii suurta työtä. Arviomääräinen vastauksemme on seuraava: likvidaattorit ovat yhdistäneet ympärilleen parhaiten palkattujen työläisten vähemmistön eräillä teollisuusaloilla. Kaikilla maailmassa on havaittu, että tällaiset työläiset pitävät tiukimmin kiinni liberaalisista ja opportunistisista aatteista. Meillä Pietarissa sietivät likvidaattoreita kauimmin kirjaltajat, ja vasta viime vaaleissa heidän liitossaan, huhtikuun 27 p:nä 1914, pravdalaiset saivat hallinnon jäsenten listalla puolet ja varajäsenten listalla enemmistön. Kirjapainotyöläiset ovat kaikissa maissa eniten taipuvaisia opportunistisiin ja eräät kerrokset heidän keskuudessaan ovat parhaiten palkattuja.

Jos kohta johtopäätöksemme työläisaristokratian muodostaman vähemmistön myötämielisyydestä likvidaattoreille

onkin tehty vain arviolta, niin *yksityisten henkilöiden* suhteen asia on aivan selvä. Muilta kuin työläisiltä tulleista lahjoituksista *enemmän kuin puolet* on yksityisiltä henkilöiltä (meillä 531 tapausta 713:sta, likvidaattoreilla 266 tapausta 453:sta). Tällaisen lahjoituksen keskiuus on meillä 1 rpl. 97 kop., likvidaattoreilla 6 rpl. 05 kop.!!

On selvää, että edellisessä tapauksessa kysymys on alimmista toimitsijoista, virkailijoista y.m.s. puoliproletaarien tapaisista pikkuporvarillisista aineksista. Likvidaattoreilla taas näemme rikkaita ystäviä porvariston keskuudesta.

Nämä porvaristoon kuuluvat rikkaat ystävät tulevat vieläkin selvemmin esiin „kannattajien, ystävien y.m.s. ryhmänä”. Meille nämä ryhmät ovat antaneet 458 rpl. 82 kop., t.s. 2% kerätystä kokonaissummasta, ja kunkin ryhmän keräämä summa tekee keskimäärin 10 rpl. 92 kop., kaikkiaan vain 1½ kertaa enemmän kuin työläisryhmän keskimääräinen summa. Sitä vastoin likvidaattoreille ovat kyseiset ryhmät antaneet 2.450 rpl. 60 kop., t.s. yli 20% lahjoitusten kokonaissummasta, ja kunkin ryhmän keskimääräinen lahjoitussumma = 45 rpl. 39 kop., t.s. kuusi kertaa niin paljon kuin työläisryhmän keskimääräinen summa!!

Lisätkäämme tähän ulkomaat, missä tärkeimpänä rahankeräysten lähteenä ovat porvarilliset ylioppilaat. Me olemme saaneet ulkomailta 49 rpl. 79 kop., t.s. vähemmän kuin ¼ %; likvidaattorit ovat saaneet 1.709 rpl. 17 kop., t.s. 14%.

Laskemalla yhteen yksityiset henkilöt, „kannattajat, ystävät” ja ulkomaat saamme tulokseksi näistä lähteistä:

Pravdalaisilla 1.555 rpl. 23 kop., t.s. 7% kaikista lahjoituksista.

Likvidaattoreilla 5.768 rpl. 09 kop., t.s. 48% kaikista lahjoituksista.

Meillä tämä lähde antaa vähemmän kuin 1/10 työläisryhmiin verrattuna (18.934 rpl.). Likvidaattoreilla *enemmän* kuin työläisryhmät (5.296 rpl.)!!

Johtopäätös on selvä: likvidaattorien lehti *ei ole* työväenlehti, vaan *porvarislehti*. Sitä pidetään yllä pääasiassa *porvaristoon kuuluvien rikkaiden ystävien* varoilla.

Todellisuudessa likvidaattorit ovat paljon enemmän riippuvaisia porvaristosta kuin mitä numerotietomme osoittavat. Asia on siten, että pravdalaiset lehdet ovat *monta kertaa* julkaisseet kaikkien tietoon selostukset raha-asiois-

taan. Niistä on saatu nähdä, että kun tuloihin lisätään lahjoitukset, niin lehti kannattaa itsensä. Painosmäärän ollessa 40.000 (keskimäärä toukokuussa 1914) se on ymmärrettävää takavarikoista ja ilmoitusten vähyydestä huolimatta. Likvidaattorit sen sijaan ovat julkaisseet *vain kerran* („Lutshin” 101. numero) oman selostuksensa, joka osoitti 4.000 ruplan vajausta; sen jälkeen he omaksuivat yleisen porvarillisen tavan: eivät julkaise selostuksia. Painosmäärän ollessa 15.000 on vajuus heidän lehdessään kiertämätön ja sen kattavat luultavasti taaskin rikkaat ystävät porvariston keskuudesta.

Liberaaliset työläispoliitikot viittaavat halukkaasti „*julkiseen* työväenpuolueeseen”, mutta *julkaista* todellisten työläisten nähtäväksi todellista riippuvaisuuttaan porvaristosta — sitä he eivät halua! Meidän, maanalaisessa työssä olevien, täytyy opettaa liberaalisille likvidaattoreille julkisten tiliselostusten hyödyllisyyttä...

Yleisessä yhteenvedossa on työläisten ja ei-töyläisten tekemien lahjoitusten suhde seuraava:

Lahjoituksia	Jokaisesta lahjoitetusta ruplasta lankeaa:	
	Pravdalaisen lehdille	Likvidaattorien lehdille
työläisiltä	87 kopeekkaa	44 kopeekkaa
ei-työläisiltä	13 kopeekkaa	56 kopeekkaa
<i>Yhteensä</i>	1 rpl. 00 kop.	1 rpl. 00 kop.

Pravdalaisilla porvariston apu tekee $\frac{1}{7}$, ja sekin on, kuten olemme saaneet nähdä, porvariston demokraattisimpien ja vähävaraisimpien kerrosten apua. Likvidaattorien yritys on *pääasiassa* porvarillinen yritys, jonka mukana työläisten vähemmistö vielä kulkee.

Lahjoitusten lähettä koskevat tiedot viittaavat meille myös lehden lukijain ja ostajain luokka-asemaan.

Vapaaehtoisia lahjoituksia tulee ainoastaan vakituisilta lukijoilta, jotka kannattavat tietoisimmin lehden suuntausta. Ja lehden suuntaus vuorostaan tahtoen tai tahtomatta „mukautuu” lehden lukijakunnan „vaikutusvaltaisimpaan” kerrokseen.

Näistä numerotiedoistamme juontuu ensinnäkin teoreettisia johtopäätöksiä, t.s. sellaisia, jotka opettavat työväenluokkaa käsittämään liikkeensä edellytyksiä; toiseksi

käytännöllisiä johtopäätöksiä, jotka antavat suoranaisia ohjeita toimintaamme varten.

Toisinaan sanotaan, että Venäjällä on kaksi työväenlehdistöä. Tämän on jopa Plehanovkin äskettäin toistanut. Mutta asia ei ole niin. Ne, jotka puhuvat sellaista, paljastavat joko täydellisen tietämättömyytensä tahi salaisen halunsa auttaa likvidaattoreita porvarillisen vaikutuksen johdattamisessa työväen keskuuteen. Puolueen päätöksissä on jo kauan sitten ja moneen kertaan (esim. vuosina 1908 ja 1910) osoitettu täsmällisesti, selvästi ja suoraan likvidaattoruuden porvarillinen luonne. Marxilaisten lehtien kirjoituksissa on tätä totuutta selitetty satoja kertoja.

Julkisesti joukoille puhuvan päivälehdessä kokemuksen täytyi kiertämättä *paljastaa* likvidaattoruusvirtauksen todellinen luokkaluonne. Ja kokemus on sen paljastanut. Likvidaattorilehti on osoittautunut todellisuudessa porvarilliseksi yritykseksi, jonka mukana kulkee työväen vähemmistö.

Sitä paitsi ei pidä unohtaa, että likvidaattorilehti oli miltei vuoden 1914 kevääseen saakka Elokuun blokin äänenkannattaja. Vasta nyt siitä ovat erkaantuneet pois latvialaiset; likvidaattorien parista ovat lähteneet pois tai tekevät lähtöä Trotski, Em-El, An, Burjanov ja Jegorov; blokin hajoaminen jatkuu. Lähitulevaisuus on kiertämättä osoittava vieläkin selvemmin sekä likvidaattoruusvirtauksen porvarillisen luonteen että intelligenssin *pikkuryhmien*: vperjodilaisten, plehanovilaisten, trotskilaisten y.m.s. elinkyvyttömyyden.

Käytännölliset johtopäätökset voidaan koota seuraaviin pykäliin:

1) Tuo luku, 5.674 työläisryhmää, jotka pravdalaiset ovat liittäneet ympärilleen vajaan 2½ vuoden aikana, on Venäjän vaikeissa oloissa verrattain suuri. Mutta se on vasta alkua. Me tarvitsemme tuhansien asemesta kymmeniä tuhansia työläisryhmiä. Työtä on tehtävä kymmenen kertaa enemmän. Sadoilta työläisiltä kopeekoittain kerätyt 10 ruplaa ovat niin aatteellisessa kuin organisatorisessakin mielessä tärkeämpiä ja arvokkaampia kuin 100 ruplaa rikkailta ystäviltä porvariston keskuudesta. Rahallisessakin suhteessa on kokemus pannut myöntämään, että työläisten kopeekoilla voidaan perustaa vankka työväenlehti, mutta porvariston ruplilla sitä ei voida tehdä. Likvidaattorien yritys on saipua kupla, jonka täytyy haljeta ja joka halkeaa.

2) Erikoisesti on jäänyt takapajulle maaseutumme, missä likvidaattoreita kannattaa kokonaista 32% työläisryhmistä!! Jokaisen valveutuneen työläisen tulee ponnistaa kaikki voimansa, jotta tehtäisiin loppu tästä valitettavasta ja häpeällisestä ilmiöstä. On pantava kaikki voimat toimintaan maaseudulla.

3) Maataloustyöläisiin ei liike liene vielä kajonnut juuri lainkaan. Niin vaikeaa kuin työ tällä vainiolla onkin, sitä on tehtävä mitä sitkeimmin ja itsepintaisimmin.

4) Samoin kuin äiti vaalii huolekkaammin sairasta lasta ja ruokkii sitä mahdollisimman hyvin, niin myös valveutuneiden työläisten on vaalittava huolekkaammin niitä piirejä ja tehtaita, joissa työläiset potevat likvidaattoruutta. Tätä porvaristolta saatua tautia nuori työväenliike ei voi välttää, mutta oikealla hoidolla ja ahkeralla lääkinnällä se menee ohi jättämättä työläisiin erikoisen vahingollisia jälkiä koko iäksi. Potevia työläisiä on ruokittava ahkerasti marxilaisella kirjallisuudella, heille on selitettävä huolellisesti ja helppotajuisesti puolueen historiaa ja taktiikkaa sekä likvidaattoruuden porvarillista luonnetta koskevia puolueen päätöksiä,— on selitettävä mahdollisimman yksityiskohtaisesti, kuinka ehdottoman välttämätöntä on proletaarinen yhtenäisyys, toisin sanoen työläisten vähemmistön alistuminen enemmistön päätöksiin, siis yhden viidesosan alistuminen neljälle viidesosalle Venäjän valveutuneiden työläisten keskuudessa. Sellainen on eräs tärkeimmistä tehtävistämme.

„Trudovaja Pravda” №№ 14 ja 15;
kesäkuun 13 ja 14 p:nä 1914

Kokoelma „Marxilaisuus
ja likvidaattoruus”, II osa.
Kustantamo „Pribol”, Pietari, 1914
Allekirjoitus: V. Iljin

Julkaistaan
kokoelman tekstistä,
joka on tarkastettu
„Trudovaja Pravda” lehdessä
tekstin mukaan